

Τώρα που και τὸ θέατρον τὸ ἔθνικόν θά γίνη
καὶ ποιητὰς κ' ὀποκριτὰς θά εὐρομεν ἑτοιμούς,
κ' ὁ Μιστριώτης, παραιτῶν τὸ φλογερὸν Καμίνι,
εἰς κωμωδίᾳς θ' ἀσκηθῆ καὶ φλόακας καὶ μίμουσ.

Ναὶ, Χάρε ἀδυσώπυτε, μὴν ἔλθης νὰ μὲ πάρης...
ἄς ἀκουσθῆ, παρακαλῶ, καὶ ἡ δίκῃ μου χάρις,
κ' ὡς ὅτου ἄνθρωποι φανοῦν κ' οἱ Μαραθωνομάχοι

καὶ τὴν ἀρχαίαν εὐκλείαν χρυσώσῃ νέος ἥλιος,
μὴν πάθω κωλικόπονον, οὐδ' ἐλαφρὸν συνάχι,
κ' ἄς εἰμ' ἐπτάκις τοῦ μηνὸς τοῦλάχιστον εὐκόλιος.

(Εἶπεν αὐτὰ ὁ Φασουλῆς μὲ τόνον ὑψηλόν,
κ' ὁ σκελετώδης Θάνατος, σαρκώδιον γελῶν,
μὲ μίαν νεκροκεφαλὴν τὸν στρώνει 'στὸ κυνθῆ.
κ' αὐτὸς πετῆ τὰ κόλλυβα καὶ ὅπου φύγῃ φύγῃ).

Φασουλῆς ὁ μπεγλιδάνης κ' ὁ μεγάλος Δεληγιάννης.

Φ. Μὲ τρόπον ἔρχομαι πολὺν, Πρωθυπουργέ, σιμά σου...
νὰ χαιρέσαι τὸ σεβαστὸν καὶ μέγα ἔνομά σου.
Χρόνους πολλοὺς, Θεόδωρε, νὰ ζήσῃ καὶ νὰ ζήσω...
ἐγὼ νὰ τρέχῃς ἐμπροστὰ κ' ἐγὼ νὰ τρέχω πίσω,
τὴν ἐξουσίαν νὰ τρυγῆς καὶ δια τὰ καλά της,
κ' ὁ ἅγιος Θεόδωρος, ὁ πρῶτος Στρατηλάτης,
ὅπου κ' αὐτὸς ἐτρόμαξε τὰ κατορθώματά σου,
νὰ εἶναι πάντα ὁδηγὸς εἰς τὰ πηδῆματά σου.
Ἐτὴν ἑορτὴν σου σήμερα τὸ ἔθνος μαχαρίζω,
παῖνας κ' ἐμβατήρια πολεμικὰ γκαρίζω,
τὴν ἀστραπὴν καὶ τὴν βροντὴν ἀτρόμητος ἱππεύω,
τῆς ἀσπραῖς φαβορίταις σου γλυκύτατα θωπεύω,
κ' ἀρίνω τὰ παπούτσιά μου εἰς τὴν ἐξώπορτά σου
νὰ μὴ λερώσω τὰ χαλιὰ καὶ τὰ πατώματά σου.

Ἰδοῦ...στεφάνους σήμερα δλ' ἡ Ἑλλὰς σου πλέκει,
ἡ Βασιλεία τρέμουσα ἐνώπιόν σου στέκει,
ὁ δὲ Τρικούσης ὅστιος μὲ ρίγος καὶ μὲ φρίκη
προσμένει τὴν μεγάλην του καὶ μαύρην καταδίκην,
κ' ἐγὼ ἐμπρός σου στέκομαι τρομάζων κ' ἀπορών...
ὁ Βασιλεὺς εἰς τοῦ Συγγροῦ ἐπῆγε τὸν χορόν,
καὶ σεῖς δὲν ἐπατήσατε τὸ πόδι σας ἐκεῖ
κ' ἐθύμισσε ὁ Βασιλεὺς καὶ οἱ Βασιλικοὶ.
Δ.—Θυμὸς, καλέ μου κύριε, μ' ἐρέμισε ἐξῆς
κ' ἐφώναξα τοὺς Ἰπουργοὺς καὶ εἶπα τὰ ἔξης:
Κανεῖς δὲν πρέπει ἀπὸ σᾶς εἰς τοῦ Συγγροῦ νὰ τρέξῃ
καὶ ὁ Μεγαλειότατος ζητεῖ νὰ μᾶς ἐμπαίη.
'Αποῦ ἐπῆγε 'στὸν χορόν τοῦ Καραπάνου πρῶτον
κ' ἐτίμησε τὸ μέγαρον ἐνὸς τῶν προεστώτων,

δὲν ἔπρεπε παντάπασιν καὶ ὑψηλὸν καθήκον
 νὰ σὺρη τὴν πορφυράν του καὶ στοῦ Συγγροῦ τὸν οἶκον,
 διότι τότε, κύριοι, καθὼς καθεὶς θὰ κρίνη,
 τοῦ Ὑπουργοῦ του ἡ τιμὴ καθέλου δὲν βαρύνει,
 καὶ μὲ τὸν Χιώτην γίνεται ὁ Καραπάνος ἕνα
 καὶ ἡ παρουσία τῆς Αὐλῆς πηγαίνει ἴστα χαμένα.
 Διὸ δὲν πρέπει παντελῶς εἰς τοῦ Συγγροῦ νὰ πᾶτε,
 ἂν τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ ἔθνους ἀγαπάτε,
 καὶ οὕτω πως οἱ ἄνθρωποι αὐτοῦ τοῦ Ὑπουργεῖου
 θὰ δώσουν μᾶθημα καλὸν τοῦ πρώτου Γεωργίου

Φ. — Ἐκάματε πολὺ καλὰ κι' ἐκ μέσης σᾶς συγκαίρω...

αὐτὴν τὴν ὕβριν σῆς Αὐλῆς κι' ἐγὼ δὲν ὑποπέρω.

Ἐκάματε πολὺ καλὰ, μεγάλε Μακρῆρνε...

ὅπου πηγαίνετε καὶ Σεις κι' ὁ Βασιλεὺς ἀς εἶναι,
 ἐκεὶ εὐκόλως εἰμπορεῖ κι' ἐκείνος νὰ χωρέσῃ,
 κι' ὄχι αὐτὸς νὰ σᾶς τραβᾷ ἐκεὶ ποῦ τοῦ ἀρέσει.

Ἐγὼ αὐτὰ τὰ πράγματα καὶ ἄλλοτε σᾶς τάπα...

μὴν τὸν ἀνίετε ποτὲ νὰ σᾶς πατῆ τὴν κάπα,

μὲ ἄλλους λόγους δηλαδή, καθὼς καταλαμβάνεις,

ἐσὺ νὰ γίνῃς Βασιλεὺς κι' ἐκείνος Δεληγιάννης.

Ἀπημύθησα πληθυντικῶς ἐμπρὸς σας νὰ παρλάρω

καὶ τώρα μὲ τὸν ἐνικὸν κατήφορο εἰς πᾶρα.

Τοῦ ἔκαμες πολὺ καλὰ, μεγάλε Στρατηλάτα,

κι' ὁ Ὑπουργὸς μὲ τὸν Συγγρὸ δὲν ἔγινε σαλάτα,

κι' ἂν ἴθυμωσε ὁ Βασιλεὺς ἀς πιῆ καμπόσο ζῦδι,

ἀς πᾶρ σὸ Τατόι του, ἀς πᾶρ σὲ ταξεῖδι,

τὸν συμβουλεύω δὲ κι' ἐγὼ νὰ μὴ σᾶς ἐρεθίσῃ...

ὁ Θεοδώρης ἐρεύζεται καὶ τίς οὐ φοβηθήσῃ;

Ἐσκίρτησα ἐκ τῆς χαρᾶς σὺν εἶδα πὼς μαζὶ του

δὲν παρερθεῖς στὸν χορὸν τοῦ πρώτου Τραπεζίτου,

κι' ἐκράτητες τὸν ὄρε σου, ὡς τὸ κρατεῖς ζέπιποτε,

γιατὶ νομιζ', ὁ Βασιλεὺς πὼς δὲν τὸ ἔχει τίποτε

νὰ τρέψῃ μ' ὀλην τὴν Αὐλὴν καὶ εἰς τὰ Πιθαράδικα

κι' ἡ δόξα ἡ Βασιλικὴ νὰ πᾶρ τότε ἀδικα.

Μ' αὐτὸ ὑπερετίμησες τὸν ρέκτην Καραπάνο

καὶ ψήλωσε τὸ μῦθὸν τοῦ δοῦ μέτρα παραπάνω,

διότι δὲν κατώρθωσε κι' ὁ Χιώτης μας ὁ Κροῖσος

νὰ γίνῃ μὲ τὸν Ὑπουργὸν κατὰ τὴν δόξαν Ἰσοσ,

καὶ στὸν χορὸν Τρικουπικοῦ ἐπήγαν ψωραλεοὶ

κι' ἡ ἀδελφὴ τοῦ Σώλσβουρ, ἐκεῖν ἡ Γκαλουλέη,

ποῦ, ὡς μανθάνω, ἐφθασεν ἰσχυρῶς ἐκ Λονδίνου

νὰ σώσῃ τὸν Χαρίλαον ἐκ προφανοῦς κινδύνου,

κι' ὀφείλομεν, Πρωθυπουργέ, εἰς ταύτην τὴν πανώλην

νὰ στρέψωμεν αὐτοστιγμῆν τὴν προσοχὴν μας ὀλην

κι' ἐντόνως νὰ φωνάζωμεν «μωρὴ Ἑγγλέζα τράβα»,

διότι μοῦ μυρίζεται πὼς λάκκο ἔχ' ἡ φάβα.

Μὴ στέκεσαι, Θεόδωρε, οὐδὲ στιγμὴν ἄργος,
 διότι, ὅπως ἔμαθα, ὁ πρῖν Πρωθυπουργὸς

ἔως στὸν σιδηρόδρομον τὴν πήγε μὲ τὰμάκι

καὶ τῆς χαρενιζέτο μὴ βρέξῃ καὶ μὴ στάξῃ.

Μὴν ἐπιτρέπῃς, Θεοδώρ, νὰ ἔρχετ' ἐδῶ πέρα

κάθε Ἑγγλῆς ξεβράκωτὴ ἀπὸ τὴν Ἑγγλιτέρα,

καὶ νὰ ταράττῃ τὴν γολὴν τῶν Κορδονάτων ὀλων

μὲ μηχανοαφῆματα καὶ μ' ἕνα κι' ἄλλον δόλον.

Πολὺ καλὰ τοὺς ἔκαμες ποῦ δὲν ἐπήγες διόλου,

κι' ἐρεξίλευθ' οὕτω πως κι' ἡ Λαϊδὴ τοῦ διαβόλου,

κι' ὁ ἀδελφὸς τῆς Σώλσβουρ, αὐτὸ τὸ κουφαρόνι,

ποῦ θέλει σώνει καὶ καλὰ νὰ σπάσῃ τὸ Κορδόνι.

Πολὺ καλὰ τοὺς ἔκαμες τοῦ Μεγαλειοτάτου,

ποὶ εἰς τὸν μπάλο τοῦ Συγγροῦ δὲν ἔγινε σκιά του,

καὶ δι' αὐτὸν δὲν ἔδωσες οὐδὲ ψωροδεκάραν,

ἐφ' ᾧ καὶ στέφω τὴν σοφὴν καὶ σεβασμίαν κέραν

μὲ μενεξέδες, κάρδαμα, κι' ὄλιγα παραπούλια,

ποῦ τάκοψα πρῶτ' πρῶτ', πρῖν νὰ προβάλλ' ἡ Πούλια.

Χρόνους πολλοὺς, Πρωθυπουργέ, νὰ ζήσης καὶ νὰ ζήσω...

σὺ νὰ πηγαίνῃς ἐμπροσθὰ κι' ὁ Βασιλεὺς ὀπίσω,

μὰ τὴν Ἀγγλίαν πρόσχε, ποῦ στάζει δηλητήριον,

γιὰ νὰ μὴν πᾶρ ἀδικα τὸ Κατηγορητήριον,

κι' ὁ Παππαγιαννακόπουλος, ὅπου τὰ δόντια τρίξει,

τυλίξῃ μέσα εἰς αὐτὸ σπανάκι μὲ τὸ ρύζι.

Χρόνους πολλοὺς, Πρωθυπουργέ, μὲ ὀρεξιν κι' ὕγιαν,

ν' ἀλλάξῃς τῶν Τρικουπικῶν Χριστῶν καὶ Παναγιῶν,

κι' εἴθε ὁ μάλλινος μοξᾶς τοῦ πρώτου Στρατηλάτου,

ποῦ τὸ μωρὸ μου ἔκαμε ἀπάνω τὰ φιλά του,

νὰ ὕψωθ' ὡς σύμβολον καὶ προκοπῆς σημαία,

καὶ ὑπὸ τοῦτο ἡ Ἑλλὰς ὡς Ἀμαζῶν ἀκμαία

νὰ τρώγῃ μετὰ Σαρακοστῆς τὰ μῆλια καὶ τὰ χάβαρα,

εἰς ῥάχη μεταβάλλουσα τοῦ ἔθνους τὰλλα λάβαρα.

Δ. — Μὲ καθυποχρεώνετε μὲ διαχύσεις τόσας.

Φ. — Μένω θεράπων ταπεινὸς τῆς Ἐξοχότητός σας.

Καὶ ὀλίγαις ποικιλίαις,

μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίαις.

Ἐκείνος ὁ Χριστόδουλος, ὁ Παναγῆς τούτῃστι,
 ποῦ μᾶς πληρόνει πάντοτε ἀμέσως καὶ προθύμως,
 ἐφημερίδα ἔβγαλε τρανήν ἴσο Βουκουρέστι,
 κι' ὡς φίλο; ἀνταποκριτῆς μᾶ; γράφει ἐπιστομῶς
 πὼς ἔγινε καλαμαρᾶς κι' ὁ τίτλος του ἀλλάξει,
 ὁ δὲ Ἀράκης ὁ γνωστός, ποῦ εἶναι ἴσο Γαλάζι,
 τὸ Βηβλιοπλεῖστον του ἀνάεβε μὲ ζῆλον,
 κι' εἰς τοῦτον θ' ἀποστέλλεται τὸ ἕνα κι' ἄλλο φύλλον.

*Ο Ῥωμῆος γνωστὸν ὡς κἄνω — κἄς ἴσο ἐπιθῆ μου ἀνέση,
 ἴσοτ' Ἰσάκοτ' ἀπάνω — κι' ἀπὸ τοῦδε συνορεύει
 μὲ Ἐνοδόχετο Ἐθῆν, — δᾶσ' ἴσο λαοὶ τρεῖς ἴσο ἔθ'.

μὲ Λημιον, μὲ μᾶ μάνθρα, — μὲ μῆτ' ἰσοκομῆ,
 καὶ μᾶ χῆρα δίχως ἄθρα, — ποῦτ' ἄλλοτε μαμῆ.